

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

PRIVEȘTE LATURA POZITIVĂ

Este alegerea ta

Un alt aspect al Paștelui

Și ce a urmat

Un cadou pentru doi frați

Urmează-ți impulsul

NOTA EDITORULUI CREȘTINISMUL ÎN ACȚIUNE

Într-o iarnă, cu câțiva ani în urmă, am călătorit împreună cu un grup de prieteni pe un drum de munte din sudul Statelor Unite într-un microbuz de pasageri. Era vineri seara, soarele deja apusese, iar noi mai aveam doar câteva ore ca să ajungem la stațiunea de schi. Eram destul de aproape când cineva care mergea pe banda paralelă cu noi i-a făcut semn șoferului nostru să coboare geamul.

„Sunt mai mult ca sigur că vi se dezumflă roata din spate”, i-a spus el. „Aș putea să vi-o verific, dacă vreți”.

Am parcat sub un bec stradal lângă un magazin și toți au coborât din microbuz înfolașiți cu haine și căciuli.

„Mă cheamă Jim”, spuse domnul, strângând mâna cu șoferul, și se aplecă lângă roată. „Sigur este spartă. Vezi asta?” Jim arătă către un cui vizibil în roată.

Jim ceru roata de rezervă, dar nu fu prea impresionat cu cricul din trusa noastră de urgență așa că și-l aduse pe al lui și preluă conducerea operațiunii. Noi eram dispuși să ajutăm dar nu prea știam ce să facem.

„Mergeți la schi?” ne întrebă Jim, arătând către echipamentul pe care îl aveam legat pe mașină. I-am spus că pentru mine era prima dată când făceam snowboard.

„Auci! Nu a mai nins de luni. Gheața de acolo sus trebuie să fie foarte tare. Chiar vrei să faci asta?” a întreat el glumeț. Am râs și eu, dar nu mai eram atât de încrezător.

Jim era priceput și schimbă roata imediat.

„Bine. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să vă distrați. – Și am să mă rog pentru voi pentru o zăpadă proaspătă și moale”. Și ridică șugubăț din sprâncene.

Când se îndepărtă am observat pe spatele camionetei lui un abțibild cu mesajul „Hristos e Domn”.

Jim nu a ținut nicio predică dar a lăsat lumina Mântuitorului să strălucească prin el. Nu a vorbit despre credința lui, dar și-a pus credința în fapte. Iar exemplul lui de creștin, faptul că și-a făcut timp să ajute niște străini neștiutori într-o seară întunecată și friguroasă undeva prin munți, este ceva ce îmi voi aminti întotdeauna.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contactus

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2017 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-195-X

TOTUL VA FI BINE

DE KOOS STENGER

CĂUTÂND UNA-ALTA PE INTERNET AM DAT ȘI DE UN TEST CE EVALUA ATITUDINEA POZITIVĂ. Eu consider că sunt destul de optimist, cu puțin loc de îmbunătățire, dar am fost curios să văd dacă aveam dreptate. Deoarece testul nu ținea decât câteva minute am început să completez întrebările.

Când am primit rezultatul nu am fost surprins. Se menționa tendința mea de a mă îngrijora prea mult și obiceiul prost de a da prea mult timp și atenție posibilelor scenarii proaste, dar concluzia a fost încurajatoare: „În general, privești rar lumea ca fiind un loc al experiențelor și al evenimentelor rele. Ai tendința să investești încredere și credință în ideea că în final lucrurile se vor încheia cu bine”.

Citind ultima propoziție, am zâmbit. În ciuda greutăților și a su-

ferinței cred într-adevăr că lucrurile se vor termina cu bine. Cum, nu știu, dar știu că așa va fi. Și asta prin credința mea că lui Dumnezeu îi pasă și că se ține de Cuvânt. Când El promite că mă va ajuta până la sfârșit, atunci știu că o va face.

Nu am crezut dintotdeauna în El și nici că lucrurile se vor rezolva în final. Atunci zilele mele erau pline de stres, lacrimi și anxietate și mă simțeam strivit de povara întregii lumi pe umerii mei. Puteam deja să îmi dau seama că nesiguranța în legătură cu viața mea, cu sănătatea mea, cu banii, cu familia și cu viitorul meu era o povară prea mare pentru mine să o port singur, dar nu am avut soluția decât după ce L-am găsit pe Dumnezeu și după ce credința mea a crescut prin citirea Cuvântului Său.

Un cunoscut are probleme de sănătate. Nu este ceva minor precum o răceală, ci este ceva major care l-a ținut sub intensă observație medicală în ultimii 10 ani.

Din păcate credința este ultimul lucru din mintea lui. „Nu am nevoie de Dumnezeu”, mi-a spus el. „Pot să suport și singur!”

Dar nu poate. Nu îi este hărăzit să poată, dar el crede că trebuie să poată și de aceea viața lui este mai chinută decât ar trebui să fie.

Eu nu sunt mai bun ca el. Nu sunt mai deștept, sau mai răbdător, sau mai perseverent. Dar am un lucru pe care el nu îl are.

Am credința că Dumnezeu are grijă.

Și asta este cheia.

KOOS STENGER ESTE SCRITOR LIBER-PROFESIONIST ÎN OLANDA. ■

PRIVEȘTE LATURA POZITIVĂ

DE MARIA FONTAINE

FIECARE ARE ÎN TRECUTUL SĂU MOMENTE pe care le privește ca „zile negre” – tragedii sau dificultăți care erau în mare parte peste puterea lor de control și care, uneori, erau un rezultat direct al alegerilor greșite făcute de alții, sau a unor fapte lipsite de dragoste. Ceea ce determină dacă acea persoană va deveni mai amărâtă sau mai bună în urma acestor dificultăți este modul cum reacționează în fața lor.

Cei cărora le este greu să vadă ceva bun în situațiile dificile devin de obicei nemulțumiți și nefericiți. Poate că într-adevăr a fost greșeala altora, însă este posibil ca Iisus să fi folosit, într-un fel, situația dată spre binele lor. „Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său”.¹ Este foarte posibil ca în multe dintre aceste

situații pe care oamenii, uitându-se în urmă le privesc ca pe niște „greșeli”, scenariul să fi fost folosit sau chiar plănuț de Dumnezeu pentru a scoate la lumină ce este cel mai bun în ei, sau să-i facă să se apropie mai mult de El, sau să-i învețe ceva de mare preț, sau chiar și un simplu test. Ideea nu este că Dumnezeu *vrea* să ni se întâmple toate acestea, El *vrea* numai binele pentru copiii Săi. Însă, dacă tot s-au întâmplat, *vrea* să folosească situația spre binele nostru. Așa este El – El poate și chiar va face ca totul să fie bine, dacă-L lăsam.

Să descoperim binele într-o situație dificilă nu este un simplu exercițiu cu „jocul de-a fericirea” sau o idee bună, ci este ceva vital pentru sănătatea noastră sufletească. Dacă nu putem accepta faptul că există o rază de speranță în spatele norilor de ploaie din trecutul nostru, atunci probabil că nu vom ierta și nu vom uita niciodată în întregime acele lucruri –

ceea ce poate duce la amărăciune.

Iată motivul pentru care este vital să nu privim în urmă la o anumită situație, indiferent de cât de dificilă a fost, și să ne amintim numai răul. Poate că nu este amintirea noastră preferată, poate că este chiar dureros, însă dacă îi cerem lui Dumnezeu să ne arate cum ar dori El să folosească situația spre binele nostru, atunci El ne poate elibera de amărăciune și de alte resentimente și ne poate da victorii minunate.

Ce altă victorie mai mare există decât aceea de a obține ceva bun din ceva rău? Iată metoda supremă de a trece peste durerile din trecut – nu prin amărăciune sau gânduri de răzbunare, ci prin a-L lăsa pe Dumnezeu să ne facă mai buni.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

1. Romani 8:28

SLAB DAR PUTERNIC

DE EVELYN SICHROVSKY

CU NOUĂ ANI ÎN URMĂ AM TRECUT PRINTR-O operație care mi-a schimbat viața. Când am mers de urgență la spital cu dureri puternice în partea dreaptă jos a abdomenului, testele au arătat că aveam un chist mare cangrenos care se rupsese și necesita operație de urgență. Doctorul m-a asigurat că în două luni voi fi din nou pe picioare și am contat pe promisiunea lui.

Dar după ce am ieșit din spital sănătatea mea s-a înrăutățit treptat fiindcă aveam o misterioasă problemă digestivă ce se manifesta cu balonare, indigestie, greață, pierdere în greutate și aciditate. După ce am consultat mulți specialiști și am făcut zeci de teste am aflat că sufăr de lipirea intestinelor și de probleme gastrointestinale datorită cicatricilor rezultate după operație.

Acestea îmi cauzau un disconfort zilnic și necesita să țin o dietă strictă. M-am rugat și am tot căutat un tratament, încrezătoare că

trebuie să existe un „final fericit”, atunci când voi fi sănătoasă, nu voi mai avea dureri și voi putea mânca după pofta inimii. Dar, după un timp mi-am dat seama că deși îmi voi recăpăta treptat puterile, consecința operației va fi permanentă.

M-a dat peste cap. Situația mea era atât de dureroasă și de întunecată încât nu îmi puteam imagina ce „bine” ar fi putut ieși din asta,¹ dar am început să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru dragostea Sa, pentru înțelepciunea Sa și pentru beneficiile pe care le va aduce din chinurile mele. Treptat mi-am găsit liniștea sufletească și curajul de a-mi accepta condiția ca pe un dar de la El. Privind lucrurile din acest punct de vedere mi-a fost mai ușor să suport greutățile și m-a ajutat să apreciez unele binecuvântări pe care înainte nu le observasem.

Sănătatea mea s-a îmbunătățit puțin, însă situația post-operatorie a rămas ireversibilă. Cu toate acestea am ajuns să fiu recunoscătoare pentru aceste dureri și limitări. Am învățat să îmi prețuiesc viața, familia și prietenii. Am ajuns să fiu

mai înțelegătoare și mai miloasă cu ceilalți. Am descoperit că tăria și rezistența se formează când lași loviturile vieții să îți aprofundeze caracterul decât să îți dicteze atitudinea sau să îți distrugă fericirea.

Și mai mult decât atât, am văzut cum poate Dumnezeu să dea tărie în slăbiciune și triumf în mijlocul încercărilor. Prin chinurile mele El mi-a aprofundat credința, m-a învățat să depind de El și mi-a dat bucuria Lui constantă care atenuază orice disconfort fizic. El i-a promis apostolului Pavel: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”.² Cu ajutorul lui Dumnezeu pot să răspund și eu precum Pavel: „Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine... căci când sunt slab atunci sunt tare”.³

EVELYN SICHROVSKY ESTE STUDENTĂ. EA ESTE DE ASEMENEA IMPLICATĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN. ■

1. Vezi Romani 8:28.

2. 2 Corinteni 12:9

3. 2 Corinteni 12:9-10

DE MICHAEL OWENS

UN CADOU PENTRU DOI FRAȚI

NU ȚI S-A ÎNTÂMPLAT NICIODATĂ SĂ DOREȘTI să ajuți pe cineva sau să faci ceva semnificativ pentru omenire, ca apoi intențiile tale bune să fie date la o parte de gândurile că eforturile tale nu vor da rezultate?

Așa ceva mi s-a întâmplat și mie când m-am oprit împreună cu soția la un fast food care servea pui prăjit. După ce am dat comanda ne-am pus tăvile cu mâncare pe o masă de pe la mijlocul sălii.

La o masă alăturată stăteau doi tineri care, se vedea clar că, erau frați. Am observat că împărțeau o porție de mâncare, dintre cele mai ieftine și mai mici. Iar unul dintre ei nici nu arăta prea bine.

Mi-a venit în minte gândul: *Cumpără-le încă o porție.* Am început să mă ridic ca să mai pun o comandă de mâncare când mi-a venit în minte un alt gând. *Cum le vei oferi această mâncare? Poate nu*

vor accepta ceva de milă de la un străin și vei părea ca un idiot cu o cutie de pui în mână!

Asta m-a făcut să mă așez la loc.

După câteva minute lungi de agonie m-am aplecat spre soția mea și i-am explicat în șoaptă situația. S-a uitat și ea către cei doi frați, apoi s-a întors către mine și mi-a spus: „Dacă Dumnezeu ți-a pus pe inimă să le cumperi de mâncare atunci așa trebuie să faci!”

Încurajarea ei era exact ceea ce aveam nevoie să aud, așa că am mers și am mai comandat mâncare și pentru ei. Eram totuși nesigur să mă duc la masa lor să le dau mâncarea. Însă această problemă a fost curând rezolvată.

Fratele mai mic a venit la tegehea, chiar lângă mine, ca să ceară ketchup. I-am spus să mai aștepte puțin până ce vânzătorul i-a ambalat mâncarea, un dar din partea noastră.

Atunci i-au dat lacrimile și ne-a explicat că fratele lui are o boală în stadiu terminal și a fost externat din spital ca să își trăiască ultimele zile cu familia. „Fratelui meu îi place mult puiul prăjit, de aceea l-am adus aici ca să se bucure de o porție. Dar momentan sunt fără serviciu și nu am prea mulți bani, așa că împărțim o porție. Vă mulțumesc foarte mult!”

Acum a fost rândul meu să îmi dea lacrimile, când am înțeles cât de ușor aș fi putut rata să îi ajut pe cei doi frați. Îngrijorarea mea că darul meu nu va fi bine primit era complet nefondată. Și fiindcă am urmat imboldul lui Dumnezeu am adus un pic de fericire în situația lor dificilă.

MICHAEL OWENS ȘI SOȚIA SA, MARIA, SUNT MISSIONARI ÎN ZONA LOR NATALĂ DIN SUDUL FLORIDEI. ■

ÎNAINTE SĂ MĂ ARUNC CU AMBELE PICIOARE înainte și să mă apuc de lista mea lungă de treburi am făcut o pauză de jumătate de oră ca să citesc, să mă rog și să meditez. Biblia mi s-a deschis la Evrei 11, care este numit și Capitolul credinței. Citind lista cu uimitoarele miracole pe care credința le-a realizat de-a lungul secolelor mi-am dat seama că multe dintre ele se potrivesc cu situații din viața mea. Deoarece am împlinit de curând 60 de ani am stat și m-am gândit la drumul de credință pe care l-am parcurs eu până acum și astfel mi-am scris propriul meu capitol al credinței:

Prin credință am avut puterea să îndur multe provocări pe care viața mi le-a scos în cale.

Prin credință m-am aventurat în Africa, cu 20 de ani în urmă, iar Dumnezeu s-a ținut de toate promisiunile Sale în ceea ce privea siguranța mea acolo.

Credința mi-a dat tărie să fac față unei boli cronice și mi-a adus în cale oamenii potriviți care să mă ajute.

Prin credință proiectul de dăruire pe care l-am început cu mulți ani în urmă a continuat, s-a mărit și i-a inspirat și pe alții să mi se alătore și nu am dus niciodată lipsă de nimic.

Cu credință am depășit strămtorările financiare și am dat la o parte obstacolele. Când norii negri mi-au acoperit calea, totuși, chiar la momentul potrivit, ei s-au ridicat și am putut vedea din nou clar înaintea mea.

Când am ajuns la răscruți majore în viața mea, credința mi-a dat imboldul în direcția cea bună.

Când am fost dezamăgită, când credința mea licărea încet, lumina cuvântului lui Dumnezeu mi-a revitalizat flacăra și mi-a reaprins speranța.

Prin credință, durerea pricinuită de moartea unui copil s-a vindecat, iar eu mi-am găsit alinarea în Cuvântul lui Dumnezeu.

Credința întărită prin rugăciune face minuni, construiește poduri acolo unde nu erau și creează posibilități din aparente înfrângeri.

Credința mi-a adus victorie asupra bolii și opoziției, transformând dezavantajele în ocazii de aur.

Credința a adus lumină peste cele mai întunecate momente din viața mea și mi-a luminat fiecare tunel.

Prin credință un prieten a fost vindecat de cancer și a câștigat puterea de a-i alina și pe alții loviți de această boală.

Credința mi-a adus o viziune nouă când totul părea pierdut.

Prin credință inimile împietrite au fost înmuiate, suferințele pierdute au fost salvate și deprimarea a fost vindecată.

Credința a fost firul de aur din tapiteria vieții mele și a dovedit din nou și din nou că este suficient ca eu să pot trece de orice furtună. Dacă aș fi pierdut totul cu excepția credinței în Dumnezeu și a bunătații Sale, tot nu aș fi pierdut nimic.

IRIS RICHARD ESTE CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1995. ■

ÎN VĂPAIA

DE JEWEL ROQUE

ȘADRAC, MEȘAC, ABED-NEGO ȘI PRIETENUL LOR, Daniel, erau patru tineri bărbați care poate ar fi fost dați uitării dacă nu li s-ar fi întâmplat niște lucruri uimitoare.

Povestea a început cu circa 500 de ani înainte de Hristos, când acești tineri au fost luați din țara lor natală și duși în sclavie de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

Nu știm ce vârstă aveau, probabil erau tineri adolescenți, și nici ce viață au avut înainte de călătoria lor în exil. Oare se cunoscuseră înainte? Poate că erau prieteni și aveau aceleași vise și speranțe. Poate unul dintre ei și-ar fi dorit să aibă doisprezece fii, precum strămoșul Iacov, și să-i educe în spiritul lui Dumnezeu. Poate

unul dintre ei și-ar fi dorit să fie profesor. Apoi mai este și povestitorul, cel care le-a spus celorlalți: „Voi împliniți-vă visele iar eu voi scrie despre ele”.

Însă toate aceste vise și speranțe, oricare ar fi fost ele, li s-au spulberat când țara lor a fost cucerită iar ei au fost duși în captivitate. Cum au fost pentru ei acele prime zile și nopți? Au fost supravegheați? Încătușați? Au fost adunați laolaltă ca animalele? Căutau o față cunoscută? Ne-am putea imagina că s-au găsit unul pe altul și au stat alături, probabil că cel mai optimist din grup le spunea: „Nu vă fie frică, Dumnezeu este cu noi. Indiferent de ce se va întâmpla, noi suntem în mâinile Sale.” Ceilalți au fost de acord cu asta și probabil că au făcut un pact că orice li se va întâmpla să rămână credincioși lui Dumnezeu.

Și așa au rămas, loiali și credincioși. Mai întâi au refuzat să mă-

nânce mâncarea de la masa regelui. Probabil că erau multe delicatese, însă ei nu s-au atins de ele.

Le-a fost greu să se abțină din a mânca delicatesuurile de la masa împăratului? Probabil că da, însă ei au făcut lucrul acesta ca să urmeze legile dietetice date de Dumnezeu poporului lor. A fost o decizie mică, însă și viețile noastre sunt la fel: formate din decizii mici. Aceste decizii par mici, însă în realitate ele pot decide cursul destinului nostru.

Mai târziu, când Nebucadnețar a ordonat ca toți să se închine imaginii sale, Șadrac, Meșac și Abed-Nego au refuzat. Doar Dumnezeu știe ce gânduri le treceau prin minte și cât de înspăimântați erau în fața unui împărat uman atât de înfumurat încât să le ceară supușilor săi să îl venereze ca fiind divin. Totuși răspunsul lor a fost unul respectuos, calm, adunat și plin de încredere.

1. Daniel 3:16-18

2. Daniel 3:29

3. www.just1thing.com

FOCULUI

„Împărate Nebucadnețar, noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus. Iată, Dumnezeuul nostru căruia Îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”¹

Răspunsul lui Nebucadnețar a fost mai puțin calm și adunat. El a ordonat să fie aprins cuptorul. Atât de fierbinte încât i-a ucis pe oamenii care îi aruncaseră pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego în foc. Însă după câteva momente împăratul a observat ceva la care nu se aștepta.

Când împăratul Nebucadnețar a privit în foc a văzut trei tineri umblând liber, iar în mijlocul lor era un altul care strălucea mai puternic decât flacăra și pe care el, cumva, l-a recunoscut, deoarece,

se pare că indiferent de credințele noastre religioase, când suntem față în față cu o asemenea situație avem o certitudine fără umbră de îndoială. El a știut că acela era Iisus, Fiul lui Dumnezeu, și i-a chemat din foc pe curajoșii tineri.

Ei au ieșit nevătămați, fără ca măcar hainele lor să miroase a fum. Iar împăratul a dat un alt decret împărătesc – „orice om, din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeuul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego va fi făcut bucăți, și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că nu este niciun alt Dumnezeu care să poată izbăvi ca El”².

Ce L-a adus pe Fiul lui Dumnezeu în cuptorul de foc? Acești trei tineri erau departe de casă și de cei dragi, de orice pe ce s-ar fi putut sprijini. Însă s-au sprijinit pe credința lor. Cred că această credință L-a adus pe El de par-

tea lor atunci când aveau cea mai mare nevoie.

Acelaș lucru îl aduce pe El și de partea noastră astăzi. Un cuvânt de rugăciune, o decizie de a avea încredere în credință. Un cuvânt sau o decizie simplă atunci când nu știm cum vor evolua lucrurile. Credința că, deși suntem în foc, Dumnezeu este capabil să ne salveze.

Iisus nu dă greș niciodată să se coboare de pe tronul Lui de har ca să protejeze și să onoreze credința celor ce se încred în El.

JEWEL ROQUE A TRĂIT 12 ANI ÎN INDIA CA MISIONARĂ. ACUM EA ESTE ÎN CALIFORNIA UNDE LUCREAZĂ CA SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ȘI EDITOR. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE A EI PE JUST1THING,³ UN SITE CREȘTIN PENTRU MODELAREA CARACTERULUI TINERILOR. ■

DE ROSANE PEREIRA

URMEAZĂ MUZICA

ÎN SUNETUL MUZICII¹ maica stareță îi cere Mariei, o tânără efervescentă dornică să devină călugăriță, să părăsească mănăstirea și să ajute o familie numeroasă fără mamă. La auzul protestelor ei, maica stareță o întreabă: „Care este cel mai important lucru pe care l-ai învățat la mănăstire?” „Să aflu care este voia lui Dumnezeu,” răspunde Maria, „și să fac voia Lui cu toată inima”. Așa că ea merge, deși destul de speriată, să împlinească marea chemare pe care o are Dumnezeu pentru viața ei, iar în cele din urmă își găsește finalul fericit.

Când eram tânără m-a surprins alegerea făcută de Iisus în Grădina Ghetsimani. El a plâns, s-a rugat... apoi s-a supus, spunând: „Tată, dacă este cu putință,

depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum vrei Tu”.² El nu trebuia să moară, dar a ales să moară pentru binele nostru. Mi-a fost mereu greu cu acest concept, dar am început să îl învăț.

Odată, când de-abia născusem, soțul meu a fost rugat să ducă cu mașina un grup de tineri într-un seminar creștin de trei zile în Córdoba, Argentina. El era un șofer bun și singurul om în care aveau încredere organizatorii și părinții tinerilor pentru această îndatorire. Însă eu mă simțeam mizerabil la gândul că va pleca așa de repede și mi-am verbalizat sentimentul, ceea ce a creat o situație cam neplăcută. Doar când am hotărât să accept că era planul cel mai bun mi-am găsit liniștea sufletească, iar în final totul a fost bine. Călătoria soțului meu a fost un

succes, iar eu am fost foarte bine îngrijită de prietenii dragi.

Un lider creștin modern a spus că viața este precum o melodie frumoasă care se aude tot timpul; tot ce trebuie să facem este să ne punem pe frecvența ei ca să o auzim. Precum cântecul Mariei: „Dealurile sunt vii, cu sunetul muzicii” – muzica Creatorului cântă peste tot, iar noi putem participa în orchestra Sa când facem voia Sa în fiecare zi. Indiferent de instrumentul la care cântăm, sau dacă doar batem din palme, putem cu toții să facem parte din minunata Sa simfonie!

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESORĂ DE ENGLEZĂ ȘI SCRITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ■

1. Robert Wise. 20th Century Fox, 1965.

2. Matei 26:39

O lecție de la BO

DE JOYCE SUTTIN

BO A FOST CÂINELE NOS-TRU, labrador auriu, căruia îi plăcea să înoate în piscină. Îi plăcea foarte mult mișcarea iar piscina era domeniul lui. Într-o zi fiul meu învăța noi stiluri de înot și încerca să plutească nemișcat. Lui Bo i s-a părut că este în pericol și a sărit în piscină ca să îl salveze. Instinctiv i-a împins capul copilului meu în sus și s-a ținut de el cu labele cu intenția de a-i salva viața. Sărmanul meu fiu a început să tușească și să dea din mâini în încercarea de a-l îndepărta pe Bo, iar în final s-a ales cu apă în plămâni și cu pieptul plin de zgârieturi.

Eu l-am lăudat pe Bo când s-a scuturat de apă pe lângă mine și îmi cerea zelos părerea despre eveniment. Știam că făcuse mai mult rău decât bine, dar îl puteam înțelege, fiindcă și eu făcusem la fel în interacțiunea mea cu alții.

Cu câteva zile în urmă vor-

beam cu cineva despre relația lor cu fiul lor adolescent și le ofeream sfatul meu. După patruzeci și ceva de ani în care am fost părinte, bunică și profesoară de adolescenți, principiul meu era foarte simplu: „Nu lua lucrurile în mod personal”.

Este greu să nu te deranjeze, să nu fii mânios sau iritat când simți că ești respins. Este greu să nu iei în mod personal cuvintele și faptele mai puțin frumoase, să nu te gândești la toate câte ai fi vrut să faci dar ai preferat să te oprești, să ascuți și să te ocupi de nevoile copiilor tăi.

Este greu să stai la marginea proverbialei piscine și să privești și să te rogi, știind că ai spus tot ce trebuia spus și ai făcut tot ce puteai face. Iar acum era timpul să faci un pas în spate și să îi lași pe ei să încerce. Să îi lași pe ei să sară, chiar dacă o fac cu stângăcie. Să îi

lași să încerce mișcări noi. Să îi lași să își imite prietenii. Dar să nu sari în piscină precum Bo și să încerci să îi salvezi prematur. Doar privește și așteaptă în caz că cer ajutorul. Și roagă-te. Fiindcă în final rugăciunea și dragostea necondiționate vor fi cele ce vor face o diferență.

Dacă în cele din urmă te vor chema, nu-i certa pentru toate situațiile când nu te-au chemat. Dacă ți-au bătut la ușă, nu le spune că ești prea ocupat. Fii o ancoră. Fii o stâncă. Fii un loc stabil în lumea instabilă și asigură-i că lucrurile vor fi bine. Apoi prețuiește acel moment cu brațele tale în jurul lor și dă-le credința de a sări din nou în piscină.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. ■

UN ALT ASPECT AL PAȘTELUI

SEARA TRECUTĂ MĂ GÂNDEAM LA PAȘTE când mi-a venit în minte o propoziție: „El nu mi-a lăsat sufletul în iad”. Suna ca un pasaj din Biblie, dar nu eram sigură. Și nici dacă scriitorul se referea la Iisus sau nu.

Aș vrea să spun că mi-am scos Biblia și am căutat pasajul, dar nu, mi-am scos smartphone-ul și am căutat propoziția în Google. Chiar *era* din Biblie și o poți găsi și tu în Psalmul 16: „Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților”.¹

Apoi am vrut să confirm despre cine vorbea Daniel, așa că am căutat mai departe. Pasajul este citat și de apostolul Petru în prima sa predică în ziua Cincizecimii (Rusaliile).² Iisus se înălțase la cer și le spusese apostolilor că Duhul Sfânt va veni la ei. Credincioșii așteptau cu nerăbdare înghesuiri în camera de la etaj să vadă ce se va mai întâmpla. Apoi Duhul Sfânt a trecut printre ei sub formă de flăcări de foc și toți au fost umpluți cu putere și cu curaj cum nu mai simțiseră niciodată.

În acea perioadă Ierusalimul era plin de everi din toate colțurile lumii. Acești credincioși devotați veniseră în Ierusalim ca să sărbătorească Paștele evreiesc – unul dintre cele mai importante evenimente din calendarul Evreiesc.

Umpluți cu Duhul Sfânt, apostolii au coborât din camera lor de la etaj și au intrat în mulțime predicând Evanghelia – în diferite limbi străine pe care niciunul dintre ei nu le știuseră mai înainte! Toți pelerinii din Ierusalim erau uimiți de acești oamenii care le vorbeau limba. Oamenii încercau să-și explice cum era posibil ca ei să vorbească limbi pe care nu le învățaseră niciodată. Unii chiar își băteau joc spunând: „Sunt beți”.

Apoi Petru, același Petru care se lepădase de Iisus cu câteva săptămâni în urmă, se ridică și se adresa mulțimii imense: „Nu suntem beți; căci nu este decât ora 9 dimineața. Noi suntem plini de Duhul, așa cum a profețit profetul Ioel.”

Apoi a continuat prin a explica că Iisus din Nazaret, cel despre care știau cu toții că a fost crucificat recent, era Fiul lui Dumnezeu, același Dumnezeu care L-a înviat din morți. Aici face referire la profeția lui David din Psalmul 16:

„Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi. Fiindcă David era proroc și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de

1. Psalmul 16:10

2. Vezi Faptele 2.

3. Faptele 2:29-32

4. Vezi Isaia 53:5.

5. Ioan 16:7

6. Luca 11:13

7. www.just1thing.com

domnie, despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința morților și trupul Lui nu va vedea putrezirea. Dumnezeu a înviat pe acest Iisus și noi toți suntem martori ai Lui”.³

Discursul lui Petru a fost atât de puternic și plin de har încât 3000 de credincioși s-au alăturat în acea zi bisericii. Iar acesta a fost doar începutul.

Când am citit acest capitol am fost foarte impresionată de discursul lui Petru. Nu a fost doar curajos ci și foarte elevat. A făcut referire la profeți și la profeții evreiești și a vorbit cu o claritate de care nu dăduse dovadă înainte. Evident că era lucrarea Duhului Sfânt.

Prin moartea și prin învierea Sa, Iisus ne-a dat daruri care au schimbat complet cursul istoriei umanității. Aceste daruri sunt:

1. Mântuirea și relația personală cu Dumnezeu,
2. Duhul Sfânt și
3. Darul vindecării, prin suferința Sa pe cruce.⁴

Când Iisus era cu ucenicii Săi, ei nu puteau avea darul Duhului Sfânt. El a trebuit să-i părăsească pentru ca ei să poată avea Duhul Sfânt: „Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul [Duhul Sfânt] nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite”.⁵

Până acum nu m-am gândit că Duhul Sfânt ar fi ceva de sărbătorit de Paști, dar acum cred. Datorită faptului că Iisus a plecat fizic dintre ei, apostolii – și noi – putem primi darul Duhului Sfânt dacă doar

cerem: „Dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer”.⁶

Gândind astfel despre Duhul Sfânt am mai adăugat un aspect la modul cum apreciez eu Paștele. Sunt recunoscătoare pentru această înțelegere mai profundă despre ce a făcut Iisus pentru mine și este ceva ce nu vreau niciodată să o iau de la sine înțeles.

MARA HOLDER A FOST MISIONARĂ ÎN ESTUL ȘI ESTUL ÎNDEPĂRTAT AL AFRICII. EA TRĂIEȘTE ACUM ÎN TEXAS CU SOȚUL ȘI COPILII EI ȘI CONDUCE O MICĂ AFACERE DE FAMILIE. ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE A EI PE JUST1THING,⁷ UN SITE CREȘTIN PENTRU MODELAREA CARACTERULUI TINERILOR. ■

DAR DACĂ?

DE KEITH PHILLIPS

MAHATMA GANDHI (1869-1948) ESTE CITAT SPUNÂND: „Nu am cunoștință de nimeni altcineva care să fi făcut mai mult pentru umanitate decât Iisus”. Majoritatea lumii, creștine și necreștine, ar fi de acord cu această afirmație. Dar oare te-ai gândit cum *nu ar fi fost* schimbată lumea în bine dacă ucenicii lui Iisus nu le-ar fi spus și altora despre ceea ce văzuseră, auziseră și învățaseră cu Iisus? Atunci învățămintele din viața Sa s-ar fi oprit odată cu ei.

Reține că cei trei ani de activitate publică ai lui Iisus nu au fost documentați de vreun ziar, sau mediatizați în jurul lumii de vreo televiziune sau mediu de socializare non-stop, așa cum s-ar fi întâmplat fără îndoială în ziua de azi. Câți oameni crezi că au văzut miracolele realizate de Iisus sau L-au auzit vorbind? Cincizeci de mii? O sută de mii? Câți L-au vă-

zut murind pe cruce? Câteva sute, poate. La câți s-a arătat după ce a înviat din morți în dimineața de Paști? Puțin peste 500 ni se spune în 1 Corinteni 15:4-6.

Iisus a făcut ceea ce numai El putea face – să moară pentru păcatele noastre – însă și ucenicii Lui au făcut ceea ce numai *ei* puteau face. Ei au păstrat mesajul Lui viu.

Ce s-ar fi întâmplat dacă după moartea lui Iisus, Simon Petru și colegii lui apostoli foști pescari s-ar fi întors permanent la pescuit? Ce s-ar fi întâmplat dacă Matei s-ar fi întors înapoi la strâns taxe? Ce s-ar fi întâmplat dacă Toma ar fi continuat să se îndoiască? Ce s-ar fi întâmplat dacă apostolii nu ar fi ascultat ultima instrucțiune a lui Iisus, înainte de înălțarea Sa, de a aștepta promisiunea Tatălui, pe Duhul Sfânt, ca să primească „putere de sus”?² Câte milioane de oameni nu ar fi murit fără să Îl cunoască pe Mântuitor? Oare am fi avut noi astăzi Evanghelia?

Apoi Iisus le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” – *Marcu 16:15*

Acum că sărbătorim Învierea lui Iisus de Paști, hai să sărbătorim și puterea Duhului Sfânt și pe cei care au ținut Evanghelia în viață spunând și altora despre Iisus. A depins de ei. Iar acum depinde de noi.

KEITH PHILLIPS A FOST EDITOR ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA CONTACTS) TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ CU OAMENI FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA. ■

Dacă nu Îl cunoști încă pe Iisus ca Mântuitor personal, Îl poți invita chiar acum. Roagă-te simplu:

Dragă Iisus, îți mulțumesc că ai venit pe pământ ca să mă ierți și să mă salvezi. Te rog să vii în viața mea și să mă ajuți să Te cunosc mai bine. Și ajută-mă să spun și altora despre Tine și mesajul Tău de iubire și de mântuire. Amin.

1. Vezi Ioan 21:2-3.

2. Luca 24:49

BĂRBATUL ÎN ALB

DE ROHIT KUMAR

TOCMAI TERMINASEM UN PROGRAM PENTRU 300 DE ADOLESCENȚI dintr-un centru de corecție din nordul Indiei, iar mulți dintre băieții s-au adunat în jurul nostru. Tema programului nostru din acea zi fusese importanța credinței în înfruntarea dificultăților. Era ceva ce puteau înțelege cu toții, în special partea cu dificultățile.

Un tânăr slăbuț ce stătea într-un colț mi-a atras atenția. Vedeam că ar vrea să vorbească dar era prea timid să facă prima mișcare, așa că m-am dus eu la el și l-am rugat să-mi spună despre el. Era dintr-un sat la 900 km depărtate și a venit în orașul mare în căutare de lucru. Nu avusese bani când a fost prins mergând cu trenul fără bilet și a fost condamnat la trei luni de închisoare.

„Cu câteva zile în urmă,” mi-a spus el, „am fost bolnav cu febră mare. Nu eram în stare decât să zac într-un colț. De-abia mă mișcam. Nu am mai fost niciodată atât de bolnav și, sincer, am crezut că voi muri. Eram atât de speriat! M-am gândit la părinții și la frații mei de acasă. Aveam nevoie cu disperare de cineva care să fie cu mine și să aibă grijă de mine, dar eram departe de casă și singur. Am început să plâng și l-am cerut lui Dumnezeu să nu mă lase să mor.

Atunci s-a întâmplat ceva foarte ciudat. Mi-am deschis ochii și un bărbat în alb stătea lângă mine. Avea cei mai buni ochi pe care i-am văzut vreodată. Nu a spus nimic ci doar și-a plimbat mâna deasupra mea și mi-a lăsat febra. M-am simțit mai răcorit și mai relaxat. Bărbatul a dispărut și nu l-am mai

văzut de atunci. Oare știți care este numele acestui bărbat?”

M-am uitat prin geanta mea de materiale până am găsit un poster cu chipul lui Iisus, în interpretarea respectivului artist, și l-am întrebat: „Acesta era bărbatul?”

A zâmbit și mi-a spus: „Da! Acesta a fost bărbatul! Cum îl cheamă?”

I-am spus despre Iisus, despre iubirea Sa minunată și despre puterea Lui de a vindeca, iar în acea după-amiază tânărul s-a rugat să-L primească pe Iisus ca Mântuitor. A fost o minunată lecție despre cât de mult se îngrijește Domnul de fiecare dintre copiii Săi. Noi nu suntem niciodată singuri.

ROHIT KUMAR ESTE MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN INDIA. ■

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

EU MĂ VOI ȚINE DE CUVÂNT

Dacă te gândești la oamenii Mei măreți, bărbați și femei care au fost înaintea ta, cei menționați în Biblie și alții de atunci încoace, vei observa că fiecare dintre ei a trăit pentru Mine și a realizat lucruri mărețe în numele Meu. Unii dintre ei, cum ar fi cei menționați în Evrei 11, nu au primit tot ce le-am promis în timpul vieții lor pe pământ. Însă credința lor nu s-a clintit, și pentru asta au mers înainte și au primit răsplățile lor mari și complete eterne.

Există și în viața ta aspecte despre care te întrebi dacă îți voi împlini doleanțele? Sau există ceva ce am spus că voi face dar te îngrijorezi că nu se va împlini așa cum te-ai aștepta sau cum ți-ai dori tu? Gândește-te la marele nor de martori din Biblie și meditează la ce sfat ai putea primi de la ei. Lasă-ți sufletul să fie energizat de exemplul lor și mintea liniștită de tăria lor. Tot așa cum am împlinit lucruri pentru ei voi face și pentru tine.

